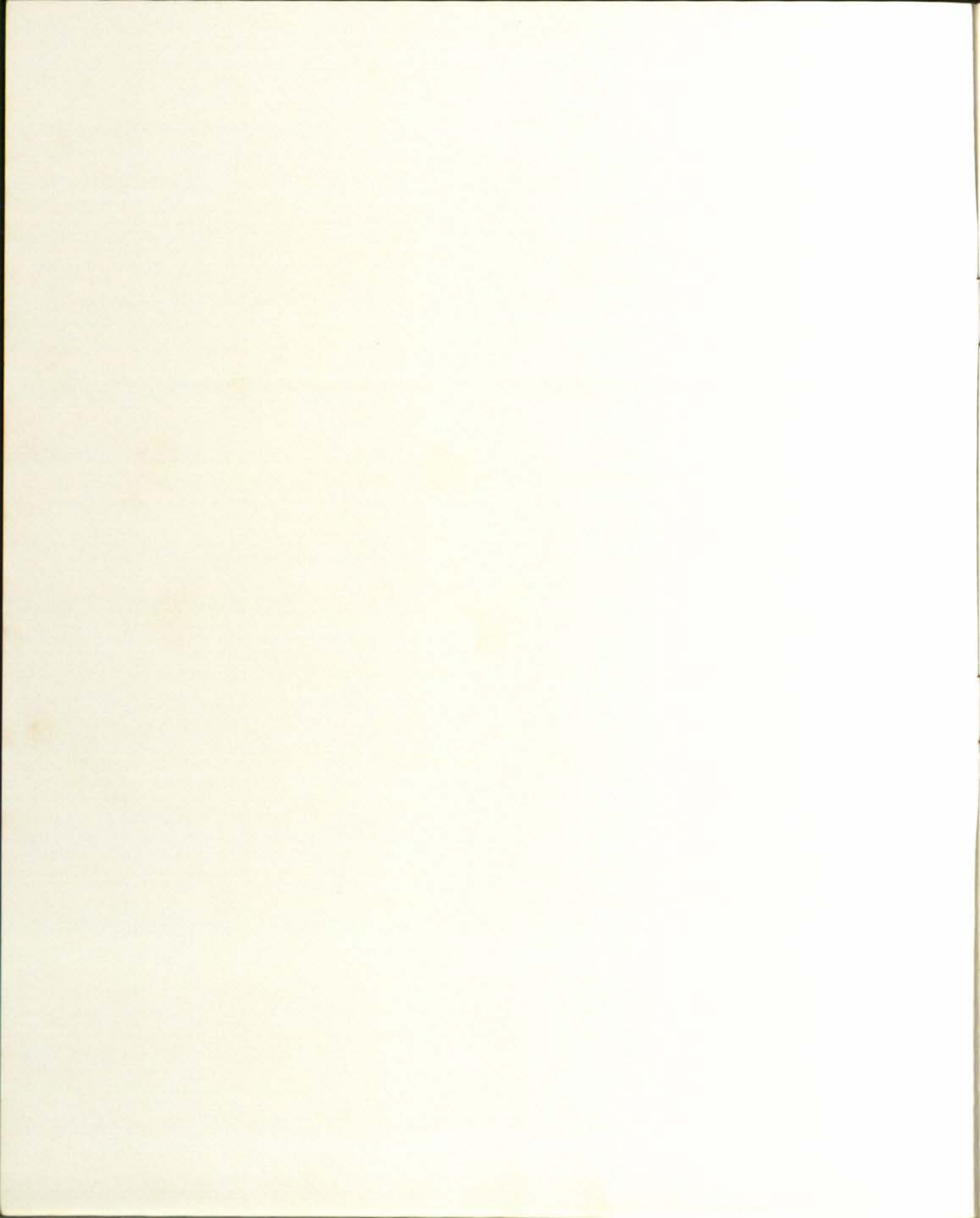

ORFEO CATALÀ

Director: **LLUÍS M. MILLET**

Subdirector: **Adolf Cabané**

Audicions: 1055 i 1056

EXTRAORDINARI CONCERT DE QUARESMA

ORFEO CATALÀ
SOLISTES
ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

Director: **LLUÍS M. MILLET**

DUES AUDICIONS

Divendres, 8 de març de 1968, a les 22.15 h.

Diumenge, 10 de març de 1968, a les 18.15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

J. S. Bach

Prenent per base les conquestes dels mestres pretèrits i contemporanis, J. S. Bach reïx a condensar la tendència melòdico-contrapuntística en la conducció de les veus, la polifonia tradicional, amb la producció de bells efectes a base d'acords harmònics presidits per una extraordinària llibertat, riquesa d'instrumentació i equilibri.

La rel de tot l'art de J. S. Bach ha d'ésser cercada en l'*orgue*, instrument per al qual va escriure innumbrables composicions que superen — de forma indiscutible — tot allò que abans i després d'ell mai s'hagi escrit. D'aquest gènere en depenen el *coral* i la *cantata*, en els quals la música vigoritza fins a tal punt el contingut dels textos, que porta a l'ànim dels oients les més intenses emocions.

L'Orfeó Català, que tan aviat — i ho ha fet de forma ininterrompuda — posà en contacte el nostre públic amb el missatge immortal del Cantor de Leipzig, retorna, en el programa d'avui, a la interpretació de l'obra de Bach.

Els corals i les cantates que ofereix són el marc adequat que complementa l'estrena de *Verge Maria* de Blancafort.

Manuel Blancafort

Manuel Blancafort va néixer a La Garriga l'any 1897. Estudià amb els mestres Malats i J. Lamote de Grignon. Fou atret, en els seus inicis, pel moviment musical francès, especialment pel «Groupe des Six».

La trajectòria del pensament musical de Blancafort comença amb l'irònic i dinàmic esclat d'una estètica extrovertida i brillant, de la qual el famosíssim *Parc d'atraccions* és la mostra més qualificada. Seguí més endavant una etapa de major intensitat expressiva emmarcada en estructures de superior solvència formal. Pertanyen a aquest període dos concerts per a piano i orquestra, dos quartets de corda i una simfonia que en 1950 guanyà el Premi Ciutat de Barcelona. Igualment, guanyà el Premi Ciutat de Barcelona 1966 per la seva *Rapsòdia catalana*.

En els darrers quinquennis Blancafort s'ha reclòs en una fecunda i madura meditació. La seva actitud inicial ha evolucionat i s'ha convertit en una posició madura i serena.

Amb l'estrena de *Verge Maria*, guanyadora del Concurs musical convocat per l'Orfeó Català l'any 1963, Manuel Blancafort ens dona el concentrat i saborós fruit de la seva intensa, secreta i silenciosa elucubració sonora i mental, traduïda en una obra intemporal, clàssica, i a més, intensament expressiva.

Orquestra Ciutat de Barcelona

El dia 6 d'octubre de 1967 es presentà per primera vegada la nova Orquestra Ciutat de Barcelona.

La gran tasca musical que portà a terme l'enyorat mestre Toldrà al front de l'Orquestra Municipal, necessitava una actualització i una revitalització. Amb un lloable esperit de col·laboració, les principals entitats musicals de la nostra ciutat — Associació de Cultura Musical, Gran Teatre del Liceu, Joventuts Musicals, Orfeó Català i Patronat Pro Música — junt amb d'altres entitats artístiques i culturals es constituïren en Patronat per a actualitzar i adaptar a les realitats presents tots els esforços anteriors. El Patronat és obert a tots per la seva pròpia essència i el seu principal objectiu és el treball en comú en pro de la cultura musical.

Tots aquests esforços han quallat en una concreta realització: l'Orquestra Ciutat de Barcelona és — a desgrat del seu curt període d'existència — molt més que una ferma esperança: és ja una brillant realitat. Ho demostren els concerts extraordinaris en què han col·laborat Elisabeth Schwarzkopf, soprano; Yehudi Menuhin, violinista; Maurice André, trompeta; Radu Aldulescu, violoncellista; les importants audicions d'*El Pessebre*, de Pau Casals, amb l'Orfeó Català, per no citar sinó les actuacions més significatives. Tots aquests èxits indiscutibles fan preveure un esplendorós futur per a l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

Benjamin Luxon

Benjamin Luxon nasqué a Cornisham l'any 1937.

Cursà estudis de Música i d'Educació Física i es graduà de professor en aquestes matèries. Durant tot aquest temps, s'interessà cada vegada més pel cant, i va començar a estudiar-lo al Guildhall School de Música i Drama amb el professor Walter Grunner. Completà els estudis com a alumne lliure, i guanyà la medalla d'or per a cantants.

Ha assolit un considerable èxit a Alemanya com a cantant de «lieder», i l'any 1965 fou el guanyador en el Festival Internacional de Música de Munich, la qual cosa li valgué una gran difusió a través de les emissores de Baviera i del Sud d'Alemanya, i un gran nombre de recitals, dels quals destaquen la representació de *Dichterliebe*, de Schumann, invitat per Ràdio Sud d'Alemanya i que tingué lloc al Ludwigsburger Schloss.

Benjamin Luxon ha participat també en els Festivals de Música més importants, com són els d'Edimburg, l'English Bach Festival, el Lakeside Festival, el Dartington Hall i el City London Festival.

En el camp de l'òpera, ha actuat per tot el seu país i per la U.R.R.S., interpretant els papers més importants amb l'English Opera Group.

Alhora que treballa amb la B.B.C. de Ràdio i Televisió, ha mantingut sempre contacte íntim amb West Country, i ha actuat molt sovint a la Westward Television.

Orfeó Català

Per la seva pròpia essència, de sempre l'Orfeó Català ha estimulat els nostres compositors en la creació d'obres musicals que enriqueixin el patrimoni cultural col·lectiu.

Les antigues «Festes de la Música Catalana» — iniciades l'any 1904 i celebrades en nou diferents edicions fins l'any 1922 — tenen la seva correspondència, en les periòdiques convocatòries que — a la mesura que ho permeten les realitats actuals — fa actualment l'Orfeó Català.

En el Concurs musical convocat l'any 1963 varen concórrer, a la modalitat d'oratori, nou composicions. En data 7 de maig de 1965 fou emès el veredict que atorgà el primer premi a Manuel Blancafort per la seva obra «Verge Maria» («Sis estampes vocal-simfòniques»).

Amb l'estrena de «Verge Maria» de Blancafort, l'Orfeó Català — atent a totes aquelles obres de veritable contingut artístic — ofereix als seus socis i al públic filharmònic de la nostra ciutat l'expressió més madura i elaborada d'un dels nostres millors compositors.

Per la significació de Manuel Blancafort en el nostre mapa cultural, la data de l'estrena de «Verge Maria», per l'Orfeó Català dirigit pel mestre Lluís M. Millet, serà una fita cabdal en el calendari de la música catalana.

Lluís M. Millet

El mestre Lluís M. Millet nasqué a Barcelona i va rebre la primera formació musical dins l'ambient de l'Orfeó a la secció de nois. L'any 1925 ingressà al cor a la corda de barítons. El 7 de desembre de 1941 mor Lluís Millet. El succeeix en la direcció de l'Orfeó el mestre Francesc Pujol; Lluís M. Millet és nomenat subdirector. El 1945 mor Francesc Pujol; a l'any següent Lluís M. Millet fou nomenat director de l'Orfeó, càrrec que ha exercit ininterrompudament fins a la data, junt amb la càtedra del Conservatori Superior Municipal de Música.

Ha dirigit a Barcelona bona part de les audicions simfónico-corals donades d'ençà del 1946, sempre enfront de l'Orfeó Català: els «Requiem» de Mozart, de Fauré i de Verdi; «Les Estacions» de Haydn; «Gran Missa en si menor» i «Passió segons Sant Mateu» de Bach; «Novena Simfonia» i «Missa Solemnis» de Beethoven, entre altres, i ha donat les primeres audicions a la península de l'«Elies» de Mendelssohn, «Stabat Mater» de Poulenc, «Cant espiritual» de Montsalvatge, etc. A París dirigí unes audicions de la «Gran Missa en si menor» de Bach, amb la col·laboració de l'Orquestra Colonne, que foren repetides més tard a la nostra ciutat amb molt d'èxit.

Handwritten musical score for a large ensemble. The score is written on multiple staves, including Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Fag.), Horn (Hr.), Trumpet (Tromp.), Trombone (Tromb.), Euphonium (Euph.), Tuba (Tuba), and Percussion (Perc.). The music is in 12/8 time and features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth notes. Dynamics such as *p* (piano), *pp* (pianissimo), and *mf* (mezzo-forte) are indicated. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and articulation marks. A section marked "I II Int." is visible, suggesting a first and second ending or interlude. The page number "69" is written at the bottom of the first system.

Handwritten musical score for a large ensemble, continuing from the previous page. The score is written on multiple staves, including Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Fag.), Horn (Hr.), Trumpet (Tromp.), Trombone (Tromb.), Euphonium (Euph.), Tuba (Tuba), and Percussion (Perc.). The music is in 12/8 time and features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth notes. Dynamics such as *p* (piano), *pp* (pianissimo), and *mf* (mezzo-forte) are indicated. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and articulation marks. A section marked "Animato d. = 83" is visible, indicating a change in tempo and dynamics. The page number "69" is written at the bottom of the first system.

PROGRAMA

I

CANTATA N.º 161 «VINE, DOLÇA HORA DE LA MORT»

J. S. BACH

(*Fragments corals-orquestrals*)

- a) Si mon Déu així ho disposa
- b) El cos en el sepulcre (Coral)

Flautes solistes: SALVADOR GRATACÒS
JOSEP ANDREU

DOS CORALS DE LA «PASSIÓ SEGONS SANT MATEU»

J. S. BACH

- a) Si mon Déu així ho disposa
- b) El que Déu vol sempre es compleix

CANTATA N.º 56 «JO VULL PORTAR LA CREU AMB JOIA»

J. S. BACH

(*Primera audició*)

- a) Ària: «Jo vull portar la creu amb joia»
- b) Recitatiu: «El meu caminar pel món»
- c) Ària: «Finalment el meu jou s'allunyarà de mi»
- d) Recitatiu: «Jo he acabat i estic a punt»
- e) Coral: «Vine, mort, mon cor et crida»

Baríton solista: BENJAMIN LUXON

Oboè solista: DOMÈNEC SEGÚ

CANTATA N.º 140 «DESPERTEU, DIU LA VEU FORTA»

J. S. BACH

(*Fragments*)

- a) Sió sent el cant dels guaites (coral de tenors i orquestra)
- b) Glòria et sigui cantada (Coral final)

Orgue: JOSEP M. ROMA

II

VERGE MARIA (*Sis estampes vocal-simfòniques*)

MANUEL BLANCAFORT

Primer Premi Concurs Orfeó Català 1963

Estrena

Immaculada
Anunciació
Nativitat
Fugida a Egipte
Calvari
Assumpció

SÒNIA ALBALADEJO, *soprano*
GAJETÀ RENOM, *tenor*

Director

LLUÍS M. MILLET

Cantata n.º 161 "Vine, dolça hora de la mort"

Si mon Déu així ho disposa
jo desitjo que el cos meu
sigui ja en la tomba closa ;
l'esperit, tornant a Déu,
l'immortal vestit es posi
i en la pau del cel reposi.
Oh ! Jesús, preneu-m'ho tot !
Sigui aquest mon darrer mot !

El cos, en el sepulcre
pels cucs serà menjat ;
de nou tornarà pulcre,
pel Crist ressuscitat,
viurà fruit gaubança,
sens dol ni desconhort
en cèlica alegrança.
Quin mal em fa la mort ?

Dos Corals de la "Passió segons Sant Mateu"

Cruel, el món m'ha judicat
usant d'engany i falsedat,
de vils paranys i llaços.
Al desvalgut
doneu-li ajut :
Senyor, obriu-li els braços.

El que Déu vol, sempre es compleix ;
sa voluntat ens guia.
Auxili Ell dóna a qui el segueix
i a qui en Ell confia.
Totpoderós
el Déu pietós
puneix amb justa mida.
Qui espera amb fe
i amb viu deler
heurà l'eterna vida.

Cantata n.º 56 "Jo vull portar la creu amb joia"

À R I A

Jo vull portar la creu amb joia,
que ve de l'estimada mà de Déu
que em porta per les meves culpes,
cap a Déu, a la terra beneïda.
I deixaré d'una vegada les penes a la tomba.
I m'eixugarà les llàgrimes el meu mateix Salvador.

R E C I T A T I U

El meu caminar pel món és com un viatge pel mar ;
tribulació, creu i pena són les ones que em cobreixen
i m'empenyen cada dia cap a la mort.
L'àncora, però, que em sosté és la misericòrdia
amb la qual Déu sovint m'alegra.
Ell em diu així :
«Jo sóc amb tu,
no et deixaré i t'escoltaré» ;
i quan l'agitada escuma tingui la seva fi
baixaré del vaixell cap a la meva ciutat
que és el Regne del Cel, on jo amb els piadosos
descansaré de tota misèria.

À R I A

Finalment, el meu jou
s'allunyarà de mi.
Llavors lluitaré amb la força del Senyor
i tindrè el domini de l'àliga ;
m'allunyaré d'aquesta terra
i correré fins a quedar las.
Oh, que passi això avui !

R E C I T A T I U I A R I O S O

Jo he acabat i estic a punt
de rebre de les mans de Déu,
amb desig i anhels,
l'herència de la meva bonesa
Quin bé per a mi
quan trobi el port del descans.
Deixaré d'una vegada les penes a la tomba
i m'eixugarà les llàgrimes el meu mateix Salvador.

C O R A L

Vine, mort, mon cor et crida,
ja tan sols confio en tu.
En el tràngol de ma vida
em duràs a port segur.
Si ets rebuda amb melangia
rebre't vull amb alegria.
Si t'accepto sens refús
em duràs cap a Jesús.

Cantata n.º 140 "Desperteu, diu la veu forta"

Sió sent el cant dels guaites,
i el cor saltant-li d'alegria
desperta i corre tot seguit.
Son amic del cel davalla,
de gràcia i veritat radia
com astre alçant-se al firmament.
Oh vine, t'esperem,
Jesús, el Fill de Déu.
Hosanna!
Tots et seguim vers el saló,
ens reconforta el teu convit.

Glòria et sigui cantada
amb llengua humana i encelada,
amb címbals i arpes bé sonant.
Dotze perles són les portes
de ta ciutat; tu ens confortes
amb àngels el teu tron voltant.
Cap ull no ha sotjat,
cap oïda no ha escoltat
joia semblant.
Fruïm eix do,
Etern in dulci júbilo.

V E R G E M A R I A

*Adaptació lliure al català de tex-
tos extractats dels Oficis Divins*

I. IMMACULADA

Tota pulcra ets, Maria:
No hi ha en Tu ni ombra de pecat original.

Vas vestida de blancor, com si fossis de neu :
ta faç lluminosa sembla un sol.
Tu seràs honor del poble sant, joia d'Israel,
Tu de Jerusalem la glòria i l'alegria.

Ets de Déu beneïda, Verge Maria,
de Déu criatura preferida :
entre totes les dones Tu ets l'escollida.

Rera Vós correm, oh Verge Santa !
que sempre sigui nostra guia
l'estela de les vostres aromes.

Meravelles i glòries teves es diuen, Maria,
pels prodigis que ha obrat en Tu
el Qui és omnipotent. Alleluia.

II. ANUNCIACIÓ

Baixa del Cel, comanat per Déu
vers Natzaret, al país de Galilea
Gabriel, el seu Àngel :

Porta un missatge per una donzella
amb Josep desposada,
baró noble, d'alta nissaga.
I ella es deia Maria.

Vora d'ella es detura l'Àngel
i així parla : «Ave, Maria,
gratia plena, Dominus tecum :
benedicta tu in mulieribus».

La Verge escolta, tota contorbada,
l'estrany parlament ;
i rumiava sense entendre
què seria aquell misteri.

Prossegueix l'Àngel dient-li :
«No temis, Maria,
no tinguis por i escolta'm :
Déu, amb son poder,
de gràcia t'ha volgut omplir ;
Tu ets l'escollida.

En tes entranyes has de concebre
i tindràs un fill : seràs mare !
I Déu vol que l'infant
sigui anomenat Jesús.»

Temorenca i humilment
la donzella respon a l'Àngel :
«Com pot ser això que m'has dit?, com pot ser?
Verge fins ara he estat
i per sempre verge vull ser,
de tot home allunyada.»

I responent-li,
de part de Déu li diu l'Àngel :
«L'Esperit Sant, de l'Altura
fins prop teu davallará,
i amb la seva ombra farà
que esdevinguis fecunda.
Dintre del teu si un infant portaràs
que serà anomenat Fill de Déu,
Fill de l'Altíssim!»

Aleshores, diu per resposta Maria :
«Ecce ancilla Domini,
fiat mihi secundum verbum tuum».

III. NATIVITAT

Àngels, canteu, canteu i alegreu-vos
que ja és vingut nostre Salvador :
aquell Esperat que ens ha de redimir.
Passin, plens de joia, els exèrcits celestials!

«Gloria in excelsis Deo et in terra
pax hominibus bonae voluntatis».

— Què dieu, pastors? expliqueu-nos tot això
que tant us ha trasbalsat :
vèieu un miracle en cel o en terra?
— Vèiem un infantet, un nou nat,
mentre uns Àngels passaven
tot cantant i a Déu lloant ;
vèiem Àngels i un nou nat.

— Expliqueu-nos tot el que es veia
i digueu-nos si el nou nat és el Crist.
— Vèiem Àngels i un infant nou nat.

«Ave Maria gratia plena,
Dominus tecum».

IV. FUGIDA A EGIPT

(Boca closa)

V. CALVARI

La Mare, dolorosa, estava
vora la creu d'on penjava
el seu Fill martiritzat.

La seva ànima gemegava,
desolada, amb un glavi ensorrat
ferint-li el cor.

Ai! que trista i afligida
se sentia la Mare
prop del Fill Sagrat, l'Unigènit!

Quan la mort ja vol endur-se'l
quin martiri és per la Mare
veure el Fill en l'agonia!

¿Qui és l'home que no plora
contemplant la Mare Santíssima,
víctima de tan gran suplici?

¿Qui podrà no contristar-se
veient la pobreta Mare
desfeta als peus del seu Fill?

Pels pecats del món, per nostres culpes
veu l'innocent Jesús tan desfigurat,
flagellat, tot Ell sagnant!

Mare! el Fill del teu cor ja traspassa:
mou la testa... lliura al Pare l'esperit.

Oh! Maria, amorosa Mare nostra!
feu que senti compunció,
que plori el vostre dolor,
que em remoguin vostres penes:
vull sentir que el cor em cremi,
i estimant el Fill de Déu
viure vull tan sols per Ell. Amén.

VI. ASSUMPCIÓ

Alleluia ! Assumpta és Maria a la Glòria.
Alegreu-vos ! Amb crits de joia
passin els exèrcits celestials.

¿Qui és aquesta que s'enlaira
com l'aurora, amb tanta majestat ?
Pulcra, bella com la lluna,
escollida com el sol :
terrible com un exèrcit
prest per entrar en batalla.

Verge prudentíssima, que t'enlaïres
com s'enlaira l'aurora,
talment com l'aurora resplendent !
Filla de Sió : ets formosa i dolça,
bella com la lluna, escollida com el sol.

Alleluia. Assumpta és Maria a la Glòria
Canten els Àngels beneint l'Altíssim ;
colles d'Àngels passen, joiosos,
beneint el Senyor.

Maria ha fet seva la millor part,
que ja no podrà ser-li llevada.
Maria ha fet seva, per sempre,
la millor part.

Maria Verge és portada
cap al tàlem celestial, prop del Rei,
vora el seu setial d'estrelles.

El seu perfum ens captiva,
se'ns emporta i ens guia ;
rera d'Ella correm amb el cor inflammat
per un amor ardent.

Beneïda siguis, Filla del Senyor,
ja que per Tu se'ns darà
el fruit de la vida.

Pulcra i formosa, Filla de Jerusalem :
terrible com un exèrcit
prest per entrar en batalla !

Alleluia !
Assumpta és Maria a la Glòria !

Dipòsit Legal: B. 8.807 - 1998

GRÀFICS MARINA, S. A.
PASSEIG DE CARLES I, 149 - BARCELONA-13

100000

100000 100000 100000 100000 100000
100000 100000 100000 100000 100000
100000 100000 100000 100000 100000